

MỘT GIẤC MƠ ĐƯỢC THỰC HIỆN

Tôi sinh ra tại một làng nhỏ nằm về mạn Đông nước Ba Lan, trong một gia đình có 7 người con. Gia đình tôi thật nghèo nhưng chúng tôi sống thật hạnh phúc. Cha Mẹ tôi là tín hữu Công Giáo đạo đức.

Ngày quan trọng nhất đời tôi diễn ra. Đó là ngày tôi được hồng phúc rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU lần đầu. Năm đó tôi 9 tuổi rưỡi. Dĩ nhiên không có chuyện tiệc tùng, quà cáp gì cả, ngoại trừ một quyển sách lễ nhỏ và một Thánh Giá. Nhưng đối với tôi, chính việc rước Mình Thánh Chúa mới là điều chính yếu.

Tôi xúc động mạnh đến nỗi, sau khi rước lễ, tôi bị xỉu. Người ta mang tôi về nhà và đặt tôi nằm trên giường. Và buổi chiều hôm đó, trong giấc mơ, tôi trông thấy mình ngồi trên một tảng đá lớn. Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA mặc áo trắng, đứng gần tôi.

Tôi nắm tay Chúa. Chúa có hình dáng một Đứa Trẻ bằng tuổi tôi. Chúa đứng phía trước Đức Mẹ. Rồi có lúc, Đức Mẹ nắm lấy tay tôi. Đức Mẹ nói với tôi: - Thôi, Chúa và Mẹ đi đây!

Tôi nài nỉ: - Cho con đi theo với! Đừng bỏ con lại!

Đức Mẹ dịu dàng trả lời:

- Con đừng khóc.. Rồi con sẽ đến sống gần Mẹ .. Và Mẹ, Mẹ sẽ đến sống bên những người thân của con.

Nói xong, Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ bay bổng lên cao, bên trên ngôi nhà Cha Mẹ tôi, trong một nhà nguyện lộng lẫy có đầy ánh sáng lấp lánh màu đỏ. Rồi Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA đi về hướng Tây Nam. Tôi nhớ như in chi tiết này.

Khi Má tôi đến đánh thức tôi dậy, tôi liền kể cho Mẹ nghe giấc mơ tôi vừa trông thấy. Mẹ tôi bảo đừng kể cho ai nghe, nhưng hãy cầu nguyện. Mãi đến hôm nay, trọn giấc mơ vẫn còn ghi đậm trong trí nhớ và trong trái tim tôi.

Thời gian trôi qua. Thân phụ tôi qua đời rồi chị tôi đi Pháp và lấy chồng bên Pháp. Sau đó Mẹ tôi cũng bằng lòng cho tôi đi Pháp. Năm đó tôi gần 18 tuổi.

Ngày 5-10-1945, một người bạn rủ tôi cùng đi Issoudun, một làng nhỏ nằm ở miền Trung nước Pháp. Khi chúng tôi đến nơi, trời đã xế chiều. Có người chỉ cho tôi tháp chuông và nói:

- Đó là đền thờ Đức Bà Thánh Tâm.

Tôi bước vào đền thờ và trông thấy bức tượng Đức Mẹ MARIA và Đức Chúa GIÊSU đứng phía trước, chung quanh lấp lánh nhiều ngọn đèn màu đỏ. Đó là bức tượng Đức Bà Thánh Tâm, vì Đức Chúa GIÊSU

có Trái Tim lộ ra trước ngực. Bức tượng này giống y như hình ảnh Đức Mẹ MARIA và Đức Chúa GIÊSU Thánh Tâm mà tôi trông thấy trong giấc mơ ngày tôi rước lễ lần đầu. Tôi cảm động đến khóc ròng!

Sau lần viếng thăm đền thờ Đức Bà Thánh Tâm ở Issoudun, tôi quyết định dọn về sống tại đây, và rồi lập gia đình cũng tại đây. Tôi sung sướng sống nơi đây, hạnh phúc với gia đình và được ở bên cạnh Đức Bà Thánh Tâm.

Năm 1967, lần đầu tiên tôi trở lại viếng thăm quê hương Ba Lan yêu dấu, sau 27 năm xa cách. Tôi cảm động biết bao khi gặp lại Mẹ già và các anh chị em con cháu trong gia đình.

Trước đó, tôi có nhường phần đất gia tài của tôi cho người em trai. Em tôi xây một nhà nguyện nhỏ trên phần đất này. Nhưng nhà nguyện chỉ thô sơ bằng gỗ, do đó em tôi muốn tu sửa lại bằng gạch cho chắc và xây lớn hơn. Em nhờ tôi liên lạc với một tổ chức từ thiện nào đó, để giúp em có tiền sửa lại ngôi nhà nguyện.

Khi tôi trở lại Pháp và trình bày với Cha Quản Đốc đền thờ Đức Bà Thánh Tâm ở Issoudun, thì bất ngờ Cha hứa sẽ biếu nhà nguyện một bức tượng Đức Mẹ .. Không ngờ, bức tượng này cũng cùng một mẫu với bức tượng của đền thờ Đức Bà Thánh Tâm và đúng là hình ảnh Đức Mẹ MARIA và Đức Chúa GIÊSU Thánh Tâm mà tôi trông thấy ngày còn nhỏ.

Sau nhiều cố gắng vượt bực, bức tượng cao 2 mét 10 và nặng 200 kilô cũng đến được ngôi nhà nguyện của làng tôi vào một ngày trong năm 1987.. Tôi hân hạnh có mặt trong buổi lễ đặt tượng Đức Mẹ trong nhà nguyện. Mẹ tôi cũng có mặt. Năm đó Mẹ tôi đã ngoài 90 tuổi. Mẹ tôi sung sướng và cảm động nói với tôi:

- Giờ đây, mọi sự đã được thực hiện, Mẹ có thể nhắm mắt ra đi. Chúa đang gọi Mẹ!

Mẹ tôi qua đời một tháng sau đó.

Phần tôi, chính tôi cũng trông thấy thực hiện lời Đức Mẹ MARIA hứa với tôi trong giấc mơ ngày tôi rước lễ lần đầu:

- Và Mẹ, Mẹ sẽ đến bên những người thân của con!

Muôn vàn cảm tạ lòng nhân lành bao la của Đức Mẹ MARIA.

Chứng từ của bà Caroline Zagula, tín hữu Công Giáo Ba Lan.

... "Của thánh, đừng quăng cho chó; ngọc trai, chớ liệng cho heo, kẻo chúng giày đạp dưới chân, rồi quay lại cắn xé anh em .. Vậy tất cả những gì anh em muốn người ta làm cho mình, thì chính anh em cũng hãy làm cho người ta, vì Luật Mô-sê và lời các ngôn sứ là thế đó .. Hãy qua cửa hẹp mà vào, vì cửa rộng và đường thênh thang thì đưa đến diệt vong, mà nhiều người lại đi qua đó. Còn cửa hẹp và đường chật thì đưa đến sự sống, nhưng ít người tìm được lối ấy" (Matthêô 7,6/12-14).

("Annales d'Issoudun", Mai/1993, trang 164-167)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt